

[Justitsministeren]

ring er en nødvendighed, hvornår det er en mulighed, vi skal regne med, og hvornår man kan undlade den uden at give afkald på noget væsentligt med hensyn til det, vi skal prøve at arbejde med i samfundet. Det tilsiger efter min mening i allerhøjeste grad, at vi følger det, der også er hr. Bernhard Baunsgaards intention, nemlig at vi i tide får den rigtige lovgivning om registrene.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Efter radikal opfattelse ville det være overordentlig gavnligt, om vi i denne samling kunne gennemføre det radikale forslag. Der har efter vor opfattelse vist sig sådanne sprækker i og ulemper ved det gældende system, at det fortjener at blive rettet allerede nu, uanset at vi får en dybtgående drøftelse i næste samling.

Den tekniske assistance fra fru Birthe Rønn Hornbech modtager vi selvfølgelig med glæde til enhver tid, forudsat at den ikke går ud over vort hovedhensyn.

Endelig vil jeg gerne understrege, at jeg er enig med ministeren i, at der må finde en afvejning sted af hensynet til på den ene side individet og på den anden side samfundet. Derimod er jeg ikke så øm over den enkelte private registrejer. Men i denne afvejning af individets ret over for samfundets effektivitet må jeg igen understrege, at individets ret vejer ganske overordentlig tungt for os, så dér kan der jo stadig væk godt komme nogle sammenstød.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en ernæringspolitik.

Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 7/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det foreliggende forslag om gennemførelse af en ernæringspolitik er med få, mindre tilpasninger det samme, som blev behandlet her i tinget i sidste samling. Jeg benyttede dengang lejligheden til at give en grundig redegørelse om emnet og sørgede samtidig for, at der til tingets medlemmer blev uddelt et oplæg om ernæringspolitik, udarbejdet af statens levnedsmiddelinstitut. I min tidligere redegørelse understregede jeg, at ernæringspolitik er en sag af stor samfundsmæssig betydning. De store folkesygdomme i dag har forbindelse med den kost, vi spiser. Det drejer sig f.eks. om hjerte-/karsygdommene, visse kræftformer, forhøjet blodtryk og overvægt. Det er alle lidelser, som det er meget vanskeligt at helbrede, og vi må derfor søge veje til forebyggelse, bl.a. gennem en forbedret ernæring.

Kostvaner er imidlertid ikke noget, der ændrer sig fra den ene dag til den næste. På den anden side kan der over en årrække ske store forandringer. De danske kostvaner har således ændret sig drastisk i de sidste årtier, en ændring i uheldig retning. Ernæringspolitik må i overensstemmelse hermed have et langsigtet perspektiv; vi kan ikke forvente umiddelbare resultater af en indsats på området; vi må planlægge for de næste årtier. Ernæringsoplysning, undervisning og forskning er det fundament, vi skal bygge på i en ernæringspolitik. Det er den nødvendige forudsætning for en offentlig indsats på området.

Det er imidlertid ikke nok. Der er grupper i befolkningen, som ikke kan hjælpes gennem bedre oplysning alene. En ernæringspolitik må tage specielt hensyn til de svage og sårbare grupper i samfundet, f.eks. spædbørn, pensionister og personer under offentlig forplejning. Desuden må vi huske, at det offentlige allerede påvirker befolkningens